

F. t. dyreværnslov

de liv. Det Veterinære Sundhedsråd har godkendt apparater, der i princippet virker som kraftmaskiner, men som kaldes noget andet. På den baggrund bør det overvejes at fastsætte regler om anvendelse af kraftmaskiner og om, at de ikke må anvendes uden at være godkendt af justitsministeren.

I forbindelse med godkendelse af sådanne tekniske hjælpemidler bør justitsministeren indhente en udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd.

Efter stk. 2 forbydes brugen af eldrivstave.

Efter stk. 3 kan der fastsættes regler om betjening af redskaber, der anvendes til beskæring af klove og hove. Der synes ikke at være behov for regler om anvendelse af de specielle sakse, knive og klinger, som i mange år har været anvendt. Derimod er der behov for regler om anvendelse af de motordrevne fræsere, som er kommet til de senere år.

Der er ikke behov for regler om den motordrevne fræser, der er enkel i sin opbygning. Derimod er der behov for regler om betjeningen af disse redskaber, som kan anrette stor skade. Det bør således kræves, at enhver, der skal betjene en sådan maskine, skal være uddannet i brugen. Der henvises til udvalgets bemærkninger i kapitel 4.2.4.3. i Justitsministeriets betænkning om dyreværn.

Til § 13

Bestemmelsen afløser § 3, nr. 4, i den gældende lov.

Kapitel 3

*Fremvisning og salg**Til § 14*

§ 14 afløser § 6 i den gældende lov.

Stk. 1 er ændret i forhold til den gældende bestemmelse. Efter forslaget er det forbudt at anvende dyr til de omtalte arrangementer, hvis dyret herved påføres væsentlig ulempe. I den gældende lov står »skade eller alvorlig smerte«. Der er således tale om en udvidelse af forbudet. Om udtrykket »væsentlig ulempe« henvises til § 1.

Bestemmelsen er ikke begrænset til at angå bestemte dyr således som de følgende bestemmelser. Bestemmelsen gælder ethvert dyr.

Som anført i kapitel 4.2.5.1. i betænkningen om dyreværn omfatter bestemmelsen blandt andet børnedyrskuer.

Stk. 2 er uændret i forhold til den gældende lov. Fortolkningen har imidlertid givet anledning til en vis tvivl i praksis.

Bestemmelsen blev indføjet i loven i 1962. Baggrunden herfor var en række henvendelser fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark, hvori man redegjorde for problemerne, der er forbundet

med anvendelse af vilde dyr i cirkus m.v. Det blev anført, at dressur, fremvisning og transport af vilde dyr er uforeneligt med disse dyrs natur. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at »specielt med hensyn til dressur har foreningen anført, at man er af den opfattelse, at dressur af vilde dyr ikke kan foregå uden fysisk og psykisk lidelse for dyrene, uanset at man er bekendt med, at dressørerne hævder, at dressur af de omhandlede dyr kan foregå uden anvendelse af tvangsmidler. Foreningen har endvidere fremhævet, at årelangt ophold i trange transportbure strider stærkt mod dyrs natur, og at alle de forhold efter foreningens opfattelse er tilstrækkeligt til at motivere såvel forbud mod fremvisning af vilde dyr i cirkus m.v. som forbud mod omføring af dyr i menagerier.«

Forarbejderne til bestemmelsen giver ingen bidrag til forståelsen af, hvilke dyr der skal opfattes som vilde dyr i dyreværnslovens forstand. I bemærkningerne til forslaget fra 1962 er der som eksempler på vilde dyr, med hvis natur det skulle være uforeneligt at skulle dresseres, fremvises og transporteres, nævnt løver, tigre og bjørne.

Afgrænsningen af, om et dyr er vildt i denne lovs forstand, bør dog ikke drages ved, om der er tale om et rovdyr, men om det vil være i overensstemmelse med dyrets natur at blive dresseret, fremvist og transporteret. Omfattet af bestemmelsen er ethvert dyr, der ikke holdes som husdyr i Danmark. Omfattet af bestemmelsen er endvidere visse af de dyr, der holdes som husdyr i Danmark. Det drejer sig således om f.eks. ræve og hjorte, med hvis natur det er uforeneligt at skulle behandles på ovennævnte måde.

Efter stk. 3 kan justitsministeren fastsætte regler om indretning, drift af og tilsyn med zoologiske haver, dyreparker og lignende virksomheder.

Bestemmelsen svarer til § 6, stk. 3, i den gældende lov, idet bestemmelsen dog er ændret således, at ministeren kan fastsætte regler om indretning og drift af virksomhederne. Ud over regler om opholdsrum og bure m.v. kan ministeren således fastsætte regler om fodring og pleje, om krav til dyrepasseres uddannelse, publikums adgang til og fodring af dyrene og om dyrlægetilsyn m.v. Der henvises i øvrigt til kapitel 4.2.5.2. i betænkning om dyreværn.

Til § 15

§ 15 svarer med ændringer til § 17 i den gældende lov.

Efter stk. 1, 1. pkt., stilles der krav om særlig tilladelse fra politiet til at drive erhvervmæssig handel med og opdræt af dyr.

Den gældende bestemmelse vedrører kun erhvervmæssig handel med dyr fra butik eller andet fast forretningssted. Efter forslaget vil erhvervmæs-